

РЕШЕНИЕ

№ 1360

гр. София, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 114 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЕМИЛИЯ АТ. КОЛЕВА

при участието на секретаря СИЛВИЯ М. МИЛАНОВА
като разгледа докладваното от ЕМИЛИЯ АТ. КОЛЕВА Административно наказателно дело № 20231110217101 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на **срещу Наказателно постановление (НП) № 22-2300373 от 18.10.2023г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – София, с което на основание чл. 415, ал. 1 КТ на юридическото лице е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1500 лева.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на атакуваното НП поради допуснати процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Моли се същото да бъде отменено.

В съдебно заседание дружеството – жалбоподател редовно призовано, не изпраща представител.

Въззиваемата страна чрез процесуалния си представител поддържа становище за законосъобразност и правилност на атакуваното НП и моли същото да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени обхвата на съдебния контрол, събраните по делото доказателства и направените доводи, намира следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуални легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

След преценка на събрания по делото доказателствен материал съдът прие от фактическа страна следното:

В периода от 03.07.2023г. до 14.07.2023г. контролни органи при Дирекция „Инспекция по труда“ – София в състав: Е. Г. – старши инспектор и Ана Благоева – старши инспектор, извършили проверка на **, за спазване на трудовото законодателство.

По време на проверката било установено, че работодателят не е изчислил и изплатил на ** ЕГН ***** уговореното и начислено трудово възнаграждение за месец декември 2022г. Към момента на проверката ** била с прекратен трудов договор,

Поради това с Протокол за извършена проверка № ПР2324679 от 14.07.2023г. под № 1 било дадено предписание в следния смисъл: „Работодателят **, да изплати уговореното и начислено трудово възнаграждение на ** Николова /с прекратен трудов договор/ за месец декември 2022г., съгласно чл. 128, т. 2 КТ”.

Срокът за изпълнение на предписанието бил до 07.08.2023г.

Протоколът за извършена проверка бил връчен на 14.07.2023г. на Д**, надлежно упълномощена от Изпълнителния директор на **, с нотариално заверено пълномощно от 26.10.2022г.

Впоследствие била извършена отново проверка от контролните органи на Дирекция „Инспекция по труда” – София на дати 08.08.2023г. и 11.08.2023г. Проверката била извършена с участието на свидетелката Е. Г. – инспектор в ДИТ – София, Галя Йовчева – главен инспектор в ДИТ – София и ** – началник отдел „Условия на труд” в ДИТ – София.

По времена проверката било установено, че юридическото лице не е изпълнило предписанието под № 1. До приключване на проверката от страна на едноличния търговец не били представени доказателства за начисление и изплащане на уговореното и начислено трудово възнаграждение на ** месец декември 2022г.

Тази проверка приключила с Протокол № ПР2329821 от 11.08.2023г.

При така установеното на 11.08.2023г. свид. Е. Г. съставила в присъствие на упълномощеното лице ** АУАН № 22-2300373 срещу **, за нарушение на чл. 415, ал. 1 НК. Препис от акта бил връчен на представителя на дружеството.

Срещу акта постъпили писмени възражения, които били приети за неоснователни, поради което на 18.10.2023г. било издадено атакуваното НП.

Съгласно представената от дружеството жалбоподател обобщена справка за начисления и плащания за 2022г. на служителите на дружеството – работодател, на ** за 2022г. от месец януари до месец декември били начислени общо 8852,17 лева, а били изплатени 10184 лева. Видно от платежните форми, представени от жалбоподателя, заплащането на сумата от 10184 лева за 2022г., било извършено в периода от 19.01.2022г. до 14.10.2022г.

Съдът изведе горната фактическа обстановка, позовавайки се на показанията на свид. Е. Г. - участник в последващата проверка и актосъставител. Показанията на свидетелката се отличават с логичност, последователност и вътрешна безпротиворечивост, което мотивира настоящия състав да им се довери изцяло.

Твърденията на свид. Г. относно извършените констатации по време на процесната проверка намират подкрепа и в останалия, събран по делото доказателствен материал – 2 бр. протоколи за извършени проверки, платежен фиш за заплата за месец декември 2022г. на ** призовка по чл. 45, ал. 1 АПК; пълномощно от изпълнителния директор на **, идентификационна карта на работодател.

Конкретно изводи относно съдържанието на процесното предписание под № 1, дадено в протокол № ПР2324679 от 14.07.2023г. и срока за неговото изпълнение съдът направи на база съдържанието на протокола.

Въз основа на същия протокол, съдът направи изводи и относно лицето, на което същият е бил връчен и датата, на която това е станало.

Относно надлежното упълномощаване на лицето, на което е бил връчен протокола – **, съдът направи изводи въз основа отбелязването, направено в същия този протокол, съдържащо имената на ** и нейния подпис, както самото пълномощно, касаещо

представителните функции на това лице относно дружеството – жалбоподател.

Изводи относно общият размер на начислените на** трудови възнаграждения за 2022г. съдът направи на база приобщените по делото разпечатки от ведомости за заплати, представени както от жалбоподателя, както и тази, съдържаща се в административнонаказателната преписка конкретно касателно месец декември 2022г.

Съдът не намери основание да дискредитира и представените от жалбоподателя платежни форми, като въз основа на тях направи изводи относно плащанията, извършени по банковата сметка на работника и периода, в който са извършени същите. Дали тези обстоятелства, обаче, имат значение за изхода на делото, съдът ще посочи по-долу в изложението си, при разглеждане на правната страна на спора.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

АУАН е съставен от оправомощено лице, предвид нормата на чл. 416, ал.1 КТ. Съгласно последната – нарушенията на трудовото законодателство се установяват с актове, съставени от държавните контролни органи. Именно такъв орган е актосъставителят Е. Г. на длъжност старши инспектор при ДИТ – София. Посочената разпоредба пряко делегира правомощия на актосъставителя, поради което същата не се нуждае от допълнително оправомощаване от когото и да било. Относно заеманата от актосъставителя длъжност към датата на издаване на АУАН съдът кредитира Заповед № 391 от 12.05.2023г. за изменение на служебно правоотношение, с която свид. Г. е била назначена на длъжност старши инспектор в ДИТ – София.

Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 416, ал. 5 КТ – Директора на Дирекция „ИТ“ – София, упълномощен със Заповед № З-0693 от 15.08.2022г. на Изпълнителния директор на ИА „ГИТ“. Относно заеманата от лицето, издало НП длъжност към датата на издаването му, съдът кредитира Заповед № ЧР-1744 от 20.12.2022г. на ИД на ИА „ГИТ“, с която ИвЕ. ** е била назначена на длъжност Директор на ДИТ – София.

Спазена е и процедурата по издаване на АУАН – същият е съставен в присъствие на надлежно упълномощен представител на юридическото лице, като препис от него му е бил връчен.

СРС след служебна проверка не установи липса на някой от задължителните реквизити по чл. 57 ЗАНН в атакуваното НП. В НП се съдържа подробно описание на нарушението; обстоятелствата, при които същото е извършено и установено; нарушената разпоредба на закона; нарушителя; доказателствата, въз основа на които нарушението е установено, като са посочени вида и размера на наложената санкция. Същото съдържание е налице и в АУАН. Правилно е изчислена и датата на извършване на нарушението, доколкото се касае за бездействие, при което с изтичане на срока, в който работодателят е следвало да изплати трудовото възнаграждение на работника за месец декември 2022г., същият е осъществил състава на вмененото нарушение /срокът е изтекъл на 07.08.2023г. и нарушението е осъществено на 08.08.2023г./.

Най-сетне, описаната в АУАН фактология кореспондира изцяло на тази, обективизирана в НП, като същата съответства на дадената от административнонаказващия орган квалификация на нарушението.

АУАН и НП са издадени в рамките на предвидените от законодателя срокове по чл. 34 ЗАНН.

С оглед на горното, възраженията на жалбоподателя за допуснати в хода на административнонаказателното производство процесуални нарушения се явяват неоснователни.

Обстоятелството, че в НП не са изложени изрично доводи във връзка с постъпилото

писмено възражение срещу издадения АУАН, по никакъв начин не нарушава правото на защита на санкционираното лице, доколкото и в АУАН, и в НП достатъчно ясно и недвусмислено е описаното нарушение, което се вменява и обстоятелствата, при които то е извършено. Фактът, че АНО е издал НП, сочи, че така депозираните възражения са били приети за неоснователни.

Във връзка с възраженията на жалбоподателя, съдът ще посочи, че срокът, предвиден от законодателя в разпоредбата на чл. 52, ал. 1 ЗАНН, е инструктивен, а не преклузивен, поради което неспазването му по никакъв начин не води до незаконосъобразност на НП.

По съществуващото на спора съдът намира следното:

Съдът счита, че при така установената фактическа обстановка работодателят „**“ е нарушил разпоредбата на чл. 415, ал. 1 КТ.

Съгласно последната: „Който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв.”.

В конкретния случай по делото е безспорно установено, че на „**“ е извършена първоначална проверка за спазване на трудовото законодателство, като е установено, че същото в качеството си на работодател не е изплатило на ** ** ЕГН *****, уговореното и начислено трудово възнаграждение за месец декември 2022г.

Установява се също така, че с Протокол за извършена проверка № ПР2324679 от 14.07.2023г. под № 1 било дадено предписание в следния смисъл: „Работодателят „Прогрес Инвест“ АД да изплати уговореното и начислено трудово възнаграждение на Нина Димитрова Николова /с прекратен трудов договор/ за месец декември 2022г., съгласно чл. 128, т. 2 КТ”. Срокът за изпълнение на предписанието бил до 07.08.2023г.

Протоколът за извършена проверка бил връчен на 14.07.2023г. на ** надлежно упълномощена от Изпълнителния директор на „**“ с нотариално заверено пълномощно от 26.10.2022г.

Обстоятелството, че този протокол, с който е било дадено процесното предписание, е бил обжалван по съдебен ред, е без значение, доколкото в чл. 405 КТ изрично е предвидено, че оспорването на предписанията по чл. 404, ал. 1 КТ не спира тяхното изпълнение.

Най-сетне, установява се по делото, че след извършена повторна проверка, на дати 08.08.2023г. и 11.08.2023г. било установено, че работодателят не е изпълнил предписанието под № 1.

Тук съдът ще изложи доводи във връзка с възражението за надплащане на дължимото трудово възнаграждение на работника за 2022г.

Този състав счита така направеното възражение за неоснователно. На първо място, фактът, че всички плащания за 2022г. по сметката на работника ** са били изплатени в периода от 19.01.2022г. до 14.10.2022г., сочи, че същите касаят предходно начислени суми, дължими във връзка с трудовите правоотношения между работодател и работник, а не начисленото трудово възнаграждение за месец декември 2022г. В тази връзка съдът ще посочи, че реално и обективно липсва правно основание за изплащане на трудово възнаграждение за предстоящ период, в частност няма как бъдещо дължимо трудово възнаграждение, каквото е било това за месец декември 2022г. към последната дата на изплащане на сумите по сметката на Нина Николова – 14.10.2022г., да е било изплатено предварително. Т.е., изводът е, че плащанията в периода от 19.01.2022г. до 14.10.2022г. касаят дължими суми в период, предхождащ датата 14.10.2022г. В тази насока СРС ще обърне внимание, че в представените от жалбоподателя платежни форми, макар като основание за превода да са посочени следните – трудов договор, трудов, аванс, трудово възнаграждение, то никъде не е посочено кой месец касаят. При всички случаи, всички тези плащания, за които жалбоподателят е представил платежните форми, явно е, че са направени

преди месец декември 2022г. и не касаят начислената впоследствие заплата /трудова възнаграждение за месец декември 2022г./.

На следващо място, дори и да се приеме, че внасяните суми в периода, предхождащ начислението на заплата за месец декември 2022г., са представлявали трудово възнаграждение, и като изцяло заплатената сума да е надхвърляла дължимото за цялата 2022г. трудово възнаграждение на работника, то следва да се държи сметка, че съгласно чл. 271 от КТ - работникът или служителът не е длъжен да връща сумите за трудово възнаграждение и обезщетения по трудовото правоотношение, които е получил добросъвестно и работодателят не може да прихваща с надплатено трудово възнаграждение. Съгласно чл. 8, ал. 2 от КТ – добросъвестността при осъществяване на трудовите права и задължения се предполага до установяване на противното. Т.е., да са добросъвестно получени, означава – без знание на работника към момента на получаването им, че са недължими, без значение дали причината за незнанието на работника се дължи на обикновено незнание, незаинтересуваност или пък на доверие, че работодателят коректно е изчислил дължимите му суми. Добросъвестността се презумира, т.е., счита се, че е налице до доказване на противното, което означава, че, за да се иска връщането им, заинтересованата страна (работодател) следва да докаже в осъдителен исков процес по реда на ГПК липсата на добросъвестност. Без да бъде доказано по надлежния ред, че работникът е бил недобросъвестен не може да се приеме, че евентуално надплатеното трудово възнаграждение подлежи на връщане и, че работодателят може да прихваща с него дължимо обезщетение за неспазен срок на предизвестие. Т.е., и в тази хипотеза остава задължение за работодателя за заплащане на начисленото за месец декември 2022г. трудово възнаграждение.

Възражението за липса на проверена добросъвестност от страна на работника, са изцяло ирелевантни, доколкото по делото липсват доказателства за наличие на трудови спорове между работник и работодател касателно липса на изпълнение на трудовите задължения от страна на **.

Ирелевантни се явяват и възраженията за изтекъл преклузивен срок за връщане на НП, доколкото в ЗАНН, уреждащ правилата за издаване и връщане на НП, не е предвиден какъвто и да е срок за връщането му на санкционираното лице. Приложение в тази насока не би могла да намери и разпоредбата на чл. 61, ал. 1 НПК, доколкото ЗАНН не препраща към нея, а към НПК.

В случая не би могло да се говори и за маловажен случай по смисъла на чл. 415в, ал. 1 КТ, която норма е специална по отношение на чл. 28 ЗАНН.

Съгласно визираната разпоредба: за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лв.

В конкретния случай, обаче, по делото не са представени доказателства, които да сочат, че нарушението е било отстранено веднага след установяването му. Ето защо, според този състав не е изпълнено първото от условията, визирани в закона, за да бъде приет случаят за маловажен. В тази насока не може да бъде отминат факта, че неизплащането на трудово възнаграждение винаги рефлектира върху правото на заинтересованото лице да го получи, лишавайки го от доходи, необходими за осигуряване на житейски и социални нужди.

Законосъобразно АНО е ангажирал отговорността на дружеството на основание санкционната норма на чл. 415, ал. 1 КТ. В нея законодателят е предвидил имуществена санкция или глоба за лицата, които не изпълнят дадени предписания на контролните органи в размер от 1500 до 10000 лева.

Юридическите лица носят обективна – безвиновна отговорност, поради което обсъждането на въпроса относно субективната страна на вмененото нарушение е безпредметно. Именно и поради това, възраженията на жалбоподателя за смяна на ръководните органи на дружеството и свързаната с това липса на предадена документация от страна на стария изпълнителен директор, са изцяло ирелевантни.

В случая е наложен предвидения от закона минимум от 1500 лева, поради което възраженията за липса на изрични мотиви при определяне на размера на санкцията, отново са ирелевантни.

С оглед на всичко изложено съдът счита НП за правилно и законосъобразно, и като такова следва да бъде потвърдено.

При този изход на делото претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно.

Съгласно изричната разпоредба на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН съдът следва да се произнесе по извършените от страните разноси, съобразявайки изрично отправеното искане в очертаната насока, като с оглед изхода на делото, въззиваемата страна има право на юрисконсултско възнаграждение. Предвид липсата на правна и фактическа сложност на делото, съдът счита, че юрисконсултското възнаграждението следва да се определи в предвидения в разпоредбата на чл. 27е от Наредбата за заплащане на правна помощ минимален размер, а именно 80 лева.

Мотивиран от горното, Софийският районен съд, НО, 114 състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-2300373 от 18.10.2023г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – София.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 4 във вр. с ал. 1 ЗАНН **, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Буная“ № 8, ет. 5, ап. 12 **да плати** по сметка на Дирекция „Инспекция по труда“ – София, разноси за юрисконсултско възнаграждение в **размер на 80,00 /осемдесет/ лева.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаване от страните на съобщението за изготвянето му на основанията, предвидени в НПК по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____